

hvert. Det er et Forhold, som med Rette kan paaberaabes fra Roedyrkernes Side, og Statsmagten bør yde dem al mulig Understøttelse med Hensyn til at overvinde Vanskelighederne. Det ærede Medlem fra Vemming (Jensen-Sønderup) er Formand for et Udvalg, som gentagne Gange har arbejdet energisk med dette Forhold og hjulpet over midlertidige Vanskeligheder. Jeg haaber, det ogsaa fremtidig vil kunne bistaa paa nyttig Maade. Men foruden Spørgsmaalet om Arbejdskraftvanskelighederne, som fremføres af Roedyrkerne, naar der tales om den Pris, de maa have, for at Roearalerne næste Aar kan blive tilstrækkelige, anføres selvfølgelig ogsaa Spørgsmaalet om Roedyrknings Udbytte, og der melder sig desværre paa ny det Spørgsmaal, om der maaske er andre Afgrøder, som er mere lønnende end Sukkerroer, og som derfor kalder Dyrkningen over til sig. Man møder der paa ny Spørgsmaalet om den Bygpris, som paa forskellig Maade har kaldt paa Landbrugerne, saaledes at de har vist en vis Tilbøjelighed til at gaa over fra Rug til Byg, fra Hvede til Byg, fra Sukkerroer til Byg — Landet vil maaske tilsidst blive en hel Bygager, hvilket ikke var hensigtsmæssigt. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at sige, at de Forventninger, der knytter sig til, at Byg fremdeles stadig vil være den mest lønnende Avl, maa man ikke sætte for stor Lid til. Man maa ikke gaa ud fra som et urokkeligt Dogme, at Byg vil give mere end de øvrige Kornsorter. Vanskeligheden med Hensyn til Regulering af Prisen paa Byg, som jeg overmaade gerne vilde være gaaet med til for at tilvejebringe en Lighed i de forskellige Afgrøders Værdi, beror paa Majsprisen, paa det Forhold, som bestaar mellem Majsens og Byggens Værdi som Foderstof, og den Stigning af Prisen paa Majs, som er fremkommet ved Prisstigningen paa Majs i Amerika og ved Fragternes Forhøjelse.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) sagde i sin Tale, som jeg senere skal beskæftige mig en lille Smule med, at Redaktøren af et socialdemokratisk Blad havde været en hel lille Guldgraver, da han forleden skrev følgende: „Det er vor Opfattelse,“ det socialdemokratiske Blads Opfattelse „, at de Raad, Regeringen har faaet fra den Side — Direktør Heilbuth — har været overordentlige dyre for Smaakaarsfolk, over al Maade indbringende for Storhandelens Mænd“. Nu vil jeg paa ingen Maade tro, at det ærede Medlem fra Kolding har læst disse Udtalelser i „Lan-

gelandes Socialdemokrat“, thi saa kunde han slet ikke anvende dem i den Forbindelse, han gjorde; han har naturligvis læst dem i nogle Blade, som har revet disse Ord ud af deres Sammenhæng, thi det ærede Medlem talte om dem paa en saadan Maade, at man maatte tro, at de stod i Forbindelse med Huder og Læderpolitik, Spørgsmaalet om Gødning og saa fremdeles. Men det er aldeles ikke Folholdet; det, som „Langelands Socialdemokrat“ klager over, er, at der ikke er fastsat Maksimalpris paa Byg, og det er Raad i saa Henseende, som Bladet mener, har været overordentlige dyre for Smaakaarsfolk og overmaade indbringende for Storhandelens Mænd. Men dem, som har været imod Bygmaksimalpris, finder det ærede Medlem først og fremmest imellem sine Meningsfæller.

Naar man fra en Del af Handelens Side har peget paa Vanskelighederne ved at fastsætte Maksimalpris paa Byg, er det paa Grund af Forholdet til Majs, som jeg tidligere har omtalt; der har vi jo gjort, hvad vi formaade, for at bringe Majsprisen saa langt ned som muligt, og en Del af Skibsfartens Bidrag er anvendt til dette Formaal. Det lykkedes ved denne Ordning — en Ordning, som er truffet med Importørerne, hvorefter de ikke maa sælge Majs med mere end en ganske særlig begrænset Avance og ikke over en bestemt Pris — at holde Majsen saaledes nede i Pris, at den for Øjeblikket skal sælges her i Landet til lavere Pris, end den erhverves for i Udlandet. Det sker ved det Tilskud af Skibsfartens Bidrag, som kommer, men det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) sagde, at det havde været ønskeligt, om man havde kunnet gaa længere endnu med Hensyn til Prisnedsættelsen paa Majs. Men atter her mødte jeg Modstand fra det ærede Medlem fra Koldings Meningsfæller, som i saa høj Grad ønskede, at Flæskeproducenterne skulde have et Tilskud. Om dette Tilskud til Flæskeproducenterne maa jeg ubetinget erklære, at det har jeg kun foreslaaet og er kun gaaet med til, fordi det var Betingelsen for Gennemførelsen af Ordningen. Der krævedes til Ordningen af Skibsfartens Bidrag Tilslutning fra begge Tings Finansudvalg, og det var af alle Udtalelser baade i dette og det andet Ting, Udtalelser i Salen og i Betænkningen, klart, at man vilde forlange et direkte Tilskud til Flæskeproduktionen i Stedet for det indirekte Tilskud, som jeg ansaa for mere ønskeligt,